

mening hjemme i den Anordning, der skal udgaa om den disciplinære Myndighed og de disciplinære Straffe; men naar Udvalgets Endringsforslag bliver vedtaget, tror jeg, at der let vil opstaa Misforstaaelse, idet der Intet er sagt om, paa hvilket Tidspunkt den Paagjældende skal fremkomme med sin Indsigelse. Derom mangler enhver Bestemmelse, og dette hindrer mig i at kunne slutte mig til Udvalgets Forslag. — Jeg beklager ogsaa, at det ærede Medlem, som jeg nu havde for Die, ikke alene findes blandt Stillerne af Forslaget under Nr. 169, men endog med en vis Varme tog Ordet for dets Vedtagelse. Det ærede Medlem søgte at paavise, at der var noget Ubilligt i, at en Mand, som var ifalden en disciplinær Afftraffelse, ved at henstyre sig under Rettergang vilde kunne paadrage sig en strengere Straf. Ja, betragter man Sagen theoretisk, skal jeg indrømme, at det kan se noget besynderligt ud og maasse have noget Frastødende ved sig for en Retslærd, uagtet den samme Retslærde indrømmede, at det i Virkeligheden ikke vilde have stor Betydning, om Bestemmelsen skod der eller ikke, idet der var en høi Grad af Sandsynlighed for, at, naar En søgte Klage og forlangte Retsafgjørelse af den disciplinært ifendte Straf, Dommen af Krigsretten da i Reglen vilde ramme ham haardere. Men det er af en anden Grund, at man har optaget denne Bestemmelse her i Straffeloven. Det er af rene Hensigtsmæssighedshensyn, det er for at forhindre hyppige Fordringer om Rettergang, som vilde kunne medføre en stadig Nedsettelse af Forhørs- og Krigsretter, hvilket vilde være til stor Ulempe for Tjenesten uden dog i Virkeligheden at skaffe den Paagjældende nogen Opreise. Dertil kommer, at man ved Affattelsen af denne Paragrafs øvrige Bestemmelser har taget Hensyn til denne Slutningsbestemmelse, hvilket jo ogsaa fremgaar af de Forhandlinger, der tidligere have været førte saavel i dette Thing som i det andet, om denne Paragraf, idet, naar denne Slutningsbestemmelse skulde udelades, der da vist vilde være fuld Anledning til at trække Ørnsen for, hvilke Straffe der kunde gøres til Gjenstand for Paaklage, anderledes og sætte denne noget høiere op. Jeg tror saaledes, at det er lidet hensigtsmæssigt at følge de ærede Forslagsstillere i at udstemme dette Stykke af Paragrafen. — Med Hensyn til det sidste stillede Endringsforslag kan jeg henholde mig til, hvad der blev udtalt af det ærede Medlem for Kjøbenhavns 1ste Valgtreds. Det lader heller ikke til efter de Udtalelser, vi hørte fra Udvalgets ærede Ordbrøer, at dette Forslag har fundet nogen stor Anklang hos Udvalgets Medlemmer. Ordbrøeren udtalte tillige, at, naar Ministeren vilde give en Erklæring om, at en saadan Undervisning skulde blive meddelt, vilde Flertallet ikke stemme for Endringsforslaget. Som sagt, med Hensyn til selve Endringsforslaget kan

jeg henholde mig til, hvad det ærede Medlem for Kjøbenhavns 1ste Valgtreds udtalte. Det er virkelig slet ikke paa sin Plads her i Loven, og jeg er fuldstændig enig med den ærede Rigsdagsmand i, at Henvisningen til Loven om Dampkøbler m. m. slet ikke passe her. Hvad angaar den Erklæring, som Udvalgets ærede Ordbrøer ønskede fra min Side, da tror jeg, at den er fuldkommen overflødig. Det er givet, at, saa snart Straffeloven kommer ud, vil den blive gjort til Gjenstand for Meddelelse til Krigsmændene, men det synes af dette Endringsforslag og den Motivering, vi hørte deraf, som om man deraf var berettiget til at slutte, at der nu for Tiden aldrig nogensinde finder nogen Undervisning Sted for Krigsmænd i de gjældende Straffelove. Jeg skulde tro, at, hvis der ikke i den Henseende er foregaaet, hvad jeg ikke tror, en fuldstændig Forandring netop i den allersidste Tid, har man snarere — i gamle Dage i det Mindste — givet for fylbig en Undervisning, er kommen med en trøttende Gjen-tagelse af de gjældende militære Love, end man har undladt at gøre Krigsmænd bekendte med dem. Naar man saaledes ad Lovgivningsveien vil sikkre sig, at denne Undervisning for Krigsmændene bliver given, synes det mig ogsaa, at der var Anledning til, da den borgerlige Straffelov blev vedtagen, at indsætte en Bestemmelse om, hvorledes den skulde læres i et vist Uddrag i Mueffskolerne, og saa kunde man maasse i de høieste Klasser af de lærde Skoler komme til at lære den hele Straffelov. Jeg tror, at det er unødvendigt at indsætte denne Paragraf i Loven, og jeg finder, at det vilde være et betydeligt Banstræk for Loven, om den skulde anbringes der.

Formanden (Krabbe): Da Forhandlingene ikke ville kunne tilendebringes i Dag, skal jeg afbryde dem her.

Ved Folkethingsmanden for Frederiksborg Amts 5te Valgtreds (Lassen) er indgivet et Endrøring fra 354 Næringsdrivende om en Forandring med Hensyn til Bygningsafgiften; det vil blive overgivet til Udvalget for Andrønder.

Ved Folkethingsmanden for Veile Amts 3die Valgtreds (Th. Nielsen) er indgivet et Andrøgende fra Stabsfergent P. A. Andersen's Enke om Forhøielse af den Understøttelse, som hun oppebærer; det vil blive overgivet til Finantsudvalget.

Næste Møde vil blive afholdt imorgen Middag Kl. 1, og Dagsordenen vil da være:

Fortsettelse af tredie Behandling af:

Forslag til Straffelov for Krigsmagten.

Mødet hævet Kl. 5 40 Min.